

ה"ט 488/02/17 - סיגל קונוחובסקי נגד אורי פולק

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 488-02-17 קונוחובסקי נ' פולק
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כב' השופטת טל לוי-מיכאלי, סגנית נשיא
מבקשת	סיגל קונוחובסקי
נגד	
משיב	אורי פולק

החלטה

לפני בקשה לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב - 2001 (להלן: **החוק** או **החוק למניעת הטרדה מאיימת**).
החלטתי זו נכתבת בתום דיון שהתקיים במעמד הצדדים.

רקע וטענות הצדדים

1. ביום 1.2.17 הגישה המבקשת בקשה לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת במסגרתה טענה כי **המשיב, ששוחרר לאחרונה מהכלא, שם ריצה את עונשו בין השאר בגין עבירות שביצע כלפיה וכלפי ילדיה מסתובב מתחת לביתה ובקרבת מקום העבודה של בנה ומנסה ליצור עמה קשר טלפוני**. המבקשת הדגישה כי בהיותה אלמנה עם שני ילדים היא חרדה במיוחד לשלומה ולשלום ילדיה וכי היא וילדיה (בת 16 ובן חייל) חשים מאוימים מהמשיב אשר הפך את חייהם לסיוט; מהטעמים האלה עתרה המבקשת, בין השאר, להרחקת המשיב ממנה ומילדיה.

2. באותו היום ומטעמי הבקשה ניתן צו במעמד צד אחד במסגרתו נאסר על המשיב או מי מטעמו להטריד את המבקשת, להתקרב מרחק של למטה מ-200 מטר לביתה של המבקשת ולמקום עבודתה. עוד קבעתי כי האיסורים האמורים יחולו גם ביחס לבני ביתה של המבקשת (והכל כמפורט בהחלטה).

3. היום (9.2.17) **התקיים דיון במעמד הצדדים** (נדחה מיום 7.2.2017 לבקשתה המוצדקת של המבקשת).

4. **המשיב הגיב לבקשה בפתח הדיון**. המשיב טען כי הוא מתנגד לכל פרטי הבקשה. לשיטתו, הרשעתו בהפרת הוראה חוקית והטרדה על ידי מתקן בזק היא תוצר של פעולות המבקשת ובנה אשר הוליכו שולל את המשטרה. המשיב טען כי לאחר שחרורו מהכלא אינו מעוניין שיגבילו את חירותו. עוד טען המשיב כי הוא לא בקשר עם המבקשת או עם מי שקשור אליה ולא מעוניין בכל סוג של קשר איתם - חרף האמור התנגד למתן צו לפי החוק.

יצוין כי במהלך הדיון המשיב **ביקש** מבית המשפט לעיין בגזר הדין בעניינו שניתן בגדרי ת"פ 59714-01-15 (זהו התיק

בעניינה של המבקשת; עמ' 1 ש' 14 לפרוטוקול הדיון) ולא הביע התנגדות כי בית המשפט יעיין בתיקים הרשומים על שמו במערכת הממוחשבת (עמ' 2 ש' 23).

5. במהלך הדיון חזרה המבקשת על טענותיה והדגישה כי לאחר שחרורו ניסה המשיב ליצור איתה קשר טלפוני, כי ראתה את המשיב ברחוב בו היא מתגוררת וכי המשיב הגיע לסניף "קופיקס" בו עובד בנה גם לאחר שניתן הצו הארעי.

דיון והכרעה

6. אקדים ואומר כי דין הבקשה להתקבל כמפורט להלן -

7. המסגרת הנורמטיבית לענייננו, קבועה בחוק למניעת הטרדה מאיימת; סעיף 4 לחוק מסמך את בית משפט, אם "נוכח ..כי אדם נקט הטרדה מאיימת" להורות לאותו אדם במסגרת צו מניעת הטרדה מאיימת להימנע מלעשות את המעשים המפורטים בסעיף 5 לחוק; סעיף 2 לחוק מגדיר מהי הטרדה מאיימת.

בהתאם לחוק -

"אם אדם ביצע הטרדה בעבר, או נקט איומים כלפיו (זה היסוד הראשון, שכולל את המעשה שבוצע בעבר), ובנוסף לכך הנסיבות נותנות בסיס סביר להניח כי אותו אדם יטריד או יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו או בגופו של אותו אדם (היסוד השני, הצופה פני עתיד), כי אז, רק לאחר שהתקיימו שני היסודות הללו יחדיו ובאופן מצטבר, רשאי בית משפט ליתן צו למניעת הטרדה מאיימת ..."

[ברע (י-ם) 179/04 שובל נ' ניסים, פס' 20 (פורסם בנבו, 10.08.2004) (להלן: עניין שובל נס)]
[ט.ל - ההדגשות לעיל ולהלן אינן במקור אלא אם נאמר אחרת].

8. אם כן יש לבחון התקיימותם של שני יסודות; **היסוד הראשון הוא - מעשי העבר**: האם המשיב ביצע בעבר הטרדה כלפי המבקש את הצו. **היסוד השני - הוא יסוד צופה פני עתיד**: האם הנסיבות נותנות בסיס סביר להניח כי אותו אדם יטריד או יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו או בגופו של המבקש. רק לאחר שהתקיימו שני היסודות הללו יחדיו ובאופן מצטבר, ייתן בית משפט צו למניעת הטרדה מאיימת.

היסוד הראשון - מעשי העבר

9. המשיב הוא מי שבענייננו הוגשו בעבר כתבי אישום שונים בעברות שונות ובכלל זאת בגין הטרדה באמצעות מתקן בזק; פגיעה בפרטיות בילוש או הטרדה; הפרת הוראה חוקית; המשיב אף הורשע מספר פעמים במיוחס לו וריצה מאסרים ממושכים [יוער כי הפרטים במלואם לא הובאו לפני והדבר נלמד מעיון במערכת הממוחשבת ועל יסוד דברי המשיב במהלך הדיון - ראו למשל ת"פ (שלום ת"א) 2859-09; ת"פ (שלום ת"א) 5428-05]; המשיב, לדבריו, שוחרר מהכלא לפני כחודשיים בלבד.

10. אשר למבקשת שבענייננו ובגדרי ת"פ 59714-01-15 מדינת ישראל נ' פולק (להלן: ההליך הפלילי)) הורשע המשיב במיוחס לו על יסוד הודאתו, וכך נכתב -

"במסגרת האישום הראשון, הודה הנאשם כי החל מיום 14.12.14 הטריד טלפונית את

עמוד 2

המתלוננת (היא המבקשת בבקשה הנוכחית - ט.ל.) ופגע בפרטיותה, כאשר במועד הנ"ל החלה התקשורת ביניהם לאחר שהנאשם שיגר לה מסרון בו ביקש שתיצור עמו קשר, ובשיחה טלפונית עמה ציין ביו השאר כי יודע שבנה עובד בקופיקס ואת כתובת מגוריהם.

בהמשך, ביום 3.1.15 הטריד הנאשם את המתלוננת טלפונית באמצעות מסרונים ...

ביום 8.1.15, בשעות הערב, התחקה הנאשם אחר המתלוננת והמתין לה בחניית הבניין בו מתגורר אחיה. ביום 11.1.15, בשעות אחה"צ, עקב הנאשם אחר בנה של המתלוננת ... והמתין מחוץ לחנות עד ליציאתם, כאשר באותו היום בשעות הערב אף המתין למתלוננת ולבנה מחוץ לביתם... אז בוצעה חסימה לטלפון של הנאשם, שיגר לה האחרון סדרה ארוכה של מסרונים מטרידים.

ביום 17.1.15, השאיר הנאשם למתלוננת מכתב בתיבת הדואר של כתובת מגוריה... ביום 18.1.15, בשעות הערב, השאיר הנאשם מכתב נוסף בתיבת הדואר של המתלוננת... עוד הודה הנאשם, כי הותרת המכתב מהווה הפרת הוראה חוקית שניתנה על-ידי קצין ממונה באותו היום בגדרה נאסר עליו בין השאר ליצור קשר עם המתלוננת או להתקרב למקום מגוריה.

על בסיס המסכת הנ"ל, הורשע הנאשם בחמש עבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק, לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב - 1982 (להלן - חוק התקשורת); שלוש עבירות של פגיעה בפרטיות - בילוש או הטרדה אחרת, לפי סעיף 2(1) לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א - 1981 (להלן - חוק הגנת הפרטיות); הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין (להלן - חוק העונשין)."

11. עוד עולה מגזר הדין כי לחובת הנאשם שורה של הרשעות קודמות בעבירות אלימות, לרבות בתחום הזוגי, בגין ריצה מאסר בפועל (כפי שנשקף כאמור אף מעין במערכת הממוחשבת). **במסגרת תסקיר שירות המבחן התרשם השירות כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות בעייתית ופורצת גבול בעתיד וכי למרות מוטיבציה מילולית הנאשם אינו בשל לטיפול** (ראו עמ' 12 ש' 14-20 לגזר הדין).

על המשיב נגזרו 14 חודשי מאסר בפועל, כמו כן הופעלו מאסרים מותנים בני 10 חודשים ו-4 חודשים.

12. על גזר הדין הוגש ערעור, שנדחה, בגדרי עפ"ג 56283-12-15 פולק (עציר) נ' מ"י (להלן: **הערעור הפלילי**). במסגרת פסק הדין בערעור הפלילי נאמרו אמירות קשות ורלוונטיות בעניינו של המשיב, בין היתר עולה מהערעור כי לא היה זה כתב האישום הראשון שהוגש בגין עבירות דומות, כי אף לאחר שריצה בעבר עונש מאסר חזר וביצע עבירות דומות וכי תסקיר המבחן בעניינו של המשיב קודר ופסימי במיוחד - ממנו עולה כי **המשיב נעדר כוחות לגלות איפוק בדחפיו, בעל דפוסים אובססיביים, אינו מצליח לרסן את התנהגותו האלימה מתקשה לאורך חיו לנהל אורח חיים תקין ומתקשה לשמור על התנהלות תקינה לאורך חיו.**

מפאת חשיבות הדברים לענייננו עיקרם יובאו להלן:

1. **המערער הורשע על סמך הודייתו בעבירות שיוחסו לו בארבעת האישומים המנויים בכתב האישום..המערער נהג לפקוד בית קפה מסוים, "קופיקס", להציג עצמו בפני נשים כאילו הוא קצין קבע או בעל עבר בטחוני מפואר וכיו"ב ולאחר מכן הטריד אותן טלפונית.**

באישום הראשון, (בעניינה של המבקשת את הבקשה כאן - ט.ל.) שהוא המפורט והחמור מבין האישומים, מדובר במספר רב של פעמים שבהם הטריד המערער את המתלוננת. לא רק המתלוננת הטרדה אלא גם בנה הטרד...

2. לאחר הרשעתו הופנה המערער לקבלת תסקיר של שירות המבחן. התסקיר - קודר ופסימי. גם מותב שהמשפט הפלילי הוא לחם חוקו - לא בכל יום נתקל בתסקיר שלילי שכזה. שירות המבחן קבע בדבריו כי מדובר באדם אינטליגנטי, מניפולטיבי, מגמתי שמתקשה לאורך חייו לנהל אורח חיים תקין, נעדר כוחות לגלות איפוק בדחפיו, בעל דפוסים אובססיביים, מגלה עמדות נוקשות, מתקשה לשמור על התנהלות תקינה לאורך חייו, אינו מצליח לרסן את התנהגותו האלימה ועוד כהנה וכהנה. אין ולו מילה אחת אופטימית בתסקיר שירות המבחן.

אנו מדגישים ענין זה משום שעיקר טיעוניה של הסנגורית בפנינו התמקדו בצורך של המערער לעבור טיפול וברצונו לעבור טיפול שכזה. האמור בתסקיר שירות המבחן מדבר בעד עצמו. לכך נוסיף, כי מסתבר שדברים זהים אמר המערער בתיק קודם שבו הוטלו עליו חודשי מאסר רבים. באותו מקרה אכן הלך בית המשפט לקראתו וקיצר במידת מה את תקופת המאסר. התוצאה ככל הנראה משתקפת בכתב האישום הנוכחי.

[...]

5. [...] התובע המציא לעיונו את פסק הדין משנת 2010, שהוזכר כבר לעיל (שמותב זה בחלקו דן בו), המדובר היה באותן עבירות, הטיעון לענין הצורך בטיפול היו אותם טיעונים והתוצאה כאמור משתקפת בכתב האישום הנוכחי.

6. ... המערער שב ומבצע אותן עבירות עצמן לאורך כל חייו. מדובר במי שכבר ריצה 70 חודשי מאסר ולא נרתע... בניגוד לעמדת הסנגורית, אנו סבורים כי העובדות במקרה זה הן בעלות חומרה לא מעטה. פירטנו לעיל את העובדות בחלקן, המערער עקב אחרי המתלוננת, עקב אחרי בנה, השמיע כלפיהם דברים מכוערים ובוטים, כל זאת רק באישום הראשון, ומדובר במספר רב של הטרדות ובמעשים פעילים. האישומים הנוספים - מצביעים על דפוס פעולה שיטתי ומכוער שכוון גם כלפי מתלוננות נוספת."

13. עד כאן באשר לעברו של המשיב, ואשר בגינו ריצה את עונשו. ניתן היה לסבור כי אין זה ראוי שעל חירותו של המשיב, אשר הודה, הורשע, ריצה את עונשו ומשכך שילם, במובנים המקובלים, את חובו לחברה יוטלו מגבלות נוספות. דא עקא כי במסגרת הדיון שהתקיים היום שוכנעתי כי המשיב, אף לאחר שחרורו מהכלא, נהג כלפי המבקשת ובנה באופן אשר עולה כדי הטרדה מאיימת כמובנה בחוק וזאת בנסיבותיו המסוימות מאד של המקרה, נימוקי להלן -

14. במהלך הדיון התברר כי המשיב (או מי מטעמו) צלצל לטלפון של המבקשת פעמיים בזמן הקצר שמאז שחרורו מהכלא; בעניין זה הגישה המבקשת שני צילומי מסך (ת/1 ו-ת/2) מהם עולה כי ממספר טלפון מסוים נערכו שתי שיחות אל הטלפון הנייד של המבקשת ב- 3.1.17 וב- 10.1.17. המשיב לא הכחיש כי המספר המסוים היה מספר הטלפון שלו לפני המאסר (ראו עמ' 3 ש' 21-22), אך טען בקצרה ובלאקוניות כי טלפון זה אינו ברשותו כיום.

הגעתי לכלל מסקנה כי בניגוד לאמור על ידי המשיב, הרי שהוא, או מי מטעמו, יצרו קשר עם המבקשת וזאת מהטעמים הבאים על משקלם המצטבר:

ראשית, הטענה כי טלפון זה אינו ברשותו כיום אינה מתיישבת עם העובדה הפשוטה שאותו מספר טלפון, אשר צוין על ידי המבקשת כטלפון של המשיב, שימש את מזכירות בית המשפט למסור הודעה בדבר מועד הדיון (ראו החלטה מיום 2.2.17). מזכירות בית המשפט תיעדה את השיחה עם הדובר באופן הבא (מתועד במערכת הממוחשבת) - "בשיחה טלפונית ככל הנראה עם המשיב (לא רצה להזדהות כששאלתי את שמו מאחר ואני מתקשרת ממספר חסום והוא לא יודע באמת מי אני) לדבריו לא מתכוון להגיע לדיון ושהשופט יתן החלטה ושהיא (המבקשת) לא מעניינת אותו וממילא הוא לא רוצה להתקרב אליה...".

הטענה כי גורם אחר, זולת המשיב או גורם אחר מטעמו, מצא לציין כי אינו רוצה להתקרב למבקשת - היא לא פחות מתמוהה.

שנית, זולת ציון סתמי מטעמו של המשיב כי זהו אינו הטלפון שלו, לא הציג המשיב טלפון חלופי או מספר טלפון חלופי. אעיר כי בית המשפט הזמין את המשיב להציג את הטלפון הנייד שלו (עמוד 3 ש' 21 ואילך).

שלישית, העובדה כי אותו מספר טלפון לא היה פעיל במשך כל זמן ריצוי עונשו בכלא אך לפתע עם שחרורו של המשיב (בדצמבר האחרון) מאותו מספר טלפון קיבלה המבקשת שתי שיחות - מהווה נדבך נוסף המחזק מסקנתי לעיל (עמ' 2 ש' 13).

רביעית, במסגרת ההליך הפלילי המתואר לעיל ניתנה החלטה (ביום 20.11.2015), לבקשת המשיב (כאן) להשיב לחזקתו או לחזקת אחיו את הטלפון הנייד הנ"ל.

בנסיבות אלו ובשים לב לרף ההוכחה הנדרש בהליך לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת, אשר אינו רף הוכחה הנדרש במשפט הפלילי אלא "רף ביניים" וזאת בשים לב לאופיו של ההליך - האזרחי במהותו, אך גם לסנקציה בצידו - המשיקה לדיון הפלילי [וראו בענין זה בש"א (שלום י-ם) 2884/05 **קרול הלל נ' עובד אסתר**, פסקה 5 (פורסם במאגרים משפטיים, 16.03.2005)] - הגעתי לכלל מסקנה, ברמה הנדרשת, כי המשיב שב והתקשר למבקשת פעמיים בזמן הקצר שמאז שחרורו מהכלא. פנייה כפולה זו עולה באופן מובהק כדי הטרדה מאיימת וזאת בשים לב לעברם של המשיב והמבקשת, למיהותו של המשיב, ולכך שהובהר למשיב באופן ברור (ובגין כך אף ריצה את עונשו) כי המבקשת אינה מעוניינת בקשר עימו.

15. זולת השיחות הטלפוניות הנ"ל מאז שחרורו של המשיב מבית הכלא הוא פקד לא אחת את בית העסק (קופיקס) בו עובד בנה של המבקשת (לפרנסת המשפחה) - עניין זה אף לא הוכחש על ידי המשיב, אלא להפך (ראו עמ' 2 ש' 7-9, עמ' 4 ש' 14-16, ש' 24-25); עוד הספיק המשיב בפרק זמן זה לעבור ברחוב בו מתגוררת המבקשת (עמ' 3 ש' 23, 26). רחוב, כך הדגישה המבקשת, חד סטרי נטול מבני ציבור אשר ככלל אין לעובר אורח סיבה לפקוד (עמ' 2 ש' 14; עמ' 3 ש' 27).

בנסיבותיו המסוימות של המקרה ובכלל זאת, הרקע של המשיב, עברו הפלילי הרצדביסטי, העברות בהן הורשע בקשר עם המבקשת ועם בנה, ובכלל זאת בקשר עם ההגעה למקום עבודתו סבורני כי מעשים אלו של המשיב עולים גם הם כדי הטרדה מאיימת כמובנה בחוק.

אמנם, ככלל העובדה שאדם פוקד בית קפה מסוים או הולך ברחוב מסוים כמו גם טלפונים אקראיים לנמען כלשהו בוודאי לא יעלו כדי הטרדה מאיימת; זו גם הייתה עמדתו של המשיב בדיון שהתקיים לפני. דא עקא שבעניינינו

ההתהלכות "האקראית" של המשיב ברחוב בו מתגוררת המבקשת כמו גם ההגעה לבית הקפה, בו עובד בנה של המבקשת, שהיה מושא ההליך הפלילי הנ"ל ("בזמנים הרלוואנטיים לכתב האישום דנן, נהג הנאשם לפקוד לעיתים תכופות את בית קפה 'קופיקס'...גבעתיים"; וגם "המערער נהג לפקוד בית קפה מסוים, 'קופיקס'") וכן ביצוע שיחות טלפון למי שהיא קורבן עבירה עולים בוודאי בענייננו כדי הטרדה מאיימת.

מדובר במעשים אשר בנסיבותיה של בקשה זו יש בהם כדי לייצר אצל המבקשת ובני ביתה תחושות מתח וחרדה ובוודאי כדי לפגוע בשגרת החיים התקינה. (וראו בענין זה עניין שובל וע"א (מח'חי') 4666-12-08 דין נ' אוריאל (22.9.09)).

ודוקו, המשיב הוא מי שהודה בהליך הפלילי כי פגע בפרטיותה של המבקשת, התחקה אחר תנועות המבקשת, עקב אחר בנה של המבקשת והטריד טלפונית את המבקשת. המשיב אף הורשע בגין מעשיו הקודמים כלפי המבקשת ב-5 עבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק, 3 עבירות של פגיעה בפרטיות - בילוש או הטרדה אחרת והפרת הוראה חוקית, ברור איפוא חששה המובן של המבקשת ממי שנמצא באופן מגמתי, בוטה ומתריס ברחוב בו היא גרה ובמקום העבודה של בנה, אשר מהווה במידה רבה חזרה ל"זירת הפשע".

16. ערה אני כמובן לכך שבעצם הקביעה כי הגבלת הגעת המשיב למקומות מסוימים (הרחוב בו מתגוררת המבקשת ובית העסק בו עובד בנה של המבקשת) יש כמובן פגיעה בחירותו של המשיב, זכות המעוגנת בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו (להלן: **חוק היסוד**), אך את זכויותיו של המשיב, יש כמובן לאזן עם זכויות המבקשת ובני ביתה ועם חירויותיהם ובכלל זאת זכותה של המבקשת להגנה על חייה, על גופה ועל כבודה, זכותה של המבקשת לפרטיות ולצנעת חייה. באיזון המתחייב הנ"ל יש ליתן עדיפות ברורה למי ששלוות חייה, פרטיותה, בטחונה שלה ושל בני משפחתה הופרו אך לאחרונה באופן בוטה ובאופן פוטנציאלי עתידים להיות מופרים בשנית. בית המשפט מחויב בגדרי החוק למניעת הטרדה מאיימת, אשר נחקק לאחר כניסתו לתוקף של חוק היסוד, להגביל בנסיבות המתאימות חירותו של אדם כדי להבטיח בטחונו של האחר. וראו -

"יודגש כי חוק מניעת הטרדה מאיימת, נחקק לאחר חקיקתו של חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, ויש בו הגבלה לא מעטה על חירות האדם, אשר מבקש הצו רוצה להגבילו. מן הראוי כי הפעלת חוק מניעת הטרדה מאיימת, אשר נתונה לסמכותו של בית המשפט השלום, תיעשה באופן מושכל, כאשר, מצד אחד, תוגשם תכליתו ומטרתו, המגולמלת בשמו ובסעיף 1 שבו (שצוטט לעיל בפיסקה 16), ומצד שני, יש להיזהר שלא להיסחף, יתר על המידה, שכן בכך פוגעים אנו בחירויות היסוד של האדם, ובהן חופש התנועה."
[עניין שובל נס, פס' 21].

היסוד השני - צופה פני עתיד

17. אשר לפוטנציאל הישנות מעשי המשיב, שזהו היסוד השני הטעון הוכחה - הרי שממילא המשיב חזר ואישר כי ככוונתו לשוב ונלקוט בפעולות דומות; כך המשיב עמד על כך שברצונו להמשיך וללכת לבית העסק (קופיקס) בו עובד בנה של המבקשת בשנתיים האחרונות ומסייע לפרנסת המשפחה (ראו למשל פרוטוקול עמ' 4 ש' 24-25, 28); כמו כן המשיב העיד כי הוא מעוניין להמשיך ולהגיע לרחוב בו מתגוררים המבקשת ובני ביתה (ראו למשל פרוטוקול עמ' 4 ש' 25-26, 7).

18. פוטנציאל הישנות המעשים נלמד גם מעמדתו הלא עקבית של המשיב ביחס למעשיו שבעבר, כך שעולה רושם ברור כי בניגוד לאמירתו, מהשפה ולחוץ, כי לקח אחריות על מעשיו הרי בפועל הוא מתנער לחלוטין מאחריות למעשים. וראו - "המבקשת ובנה הונו את המשטרה, הוליכו שולל את המשטרה עם הרבה שקרים ועלילות.."; "בהתבסס על העבר שגם אז לא איימתי, לא סחטתי, לא ביצעתי שום עבירת אלימות."

יזכרו בהקשר זה גם אמירותיו הנחרצות של בית המשפט המחוזי בערעור הפלילי שהובאו לעיל ומפאת חשיבותן יובאו שוב להלן:

"התסקיר - קודר ופסימי. גם מותב שהמשפט הפלילי הוא לחם חוקו - לא בכל יום נתקל בתסקיר שלילי שכזה. שירות המבחן קבע בדבריו כי מדובר באדם אינטליגנטי, מניפולטיבי, מגמתי שמתקשה לאורך חייו לנהל אורח חיים תקין, נעדר כוחות לגלות איפוק בדחפיו, בעל דפוסים אובססיביים, מגלה עמדות נוקשות, מתקשה לשמור על התנהלות תקינה לאורך חייו, אינו מצליח לרסן את התנהגותו האלימה ועוד כהנה וכהנה. אין ולו מילה אחת אופטימית בתסקיר שירות המבחן.

[...] לכך נוסיף, כי מסתבר שדברים זהים אמר המערער בתיק קודם שבו הוטלו עליו חודשי מאסר רבים. באותו מקרה אכן הלך בית המשפט לקראתו וקיצר במידת מה את תקופת המאסר. התוצאה ככל הנראה משתקפת בכתב האישום הנוכחי."

מעשי העבר אמנם לא תמיד יקרינו על האפשרות של הישנות המקרים, אך בענייננו מעשיו של המשיב אף לאחר שיחרורו מבית הכלא בליוויית אופיו הרצידיביסטי מלמדים באופן מובהק על פוטנציאל הישנות המעשים וממילא, כאמור, המשיב לא הכחיש שבכוונתו להמשיך ולפקוד את בית הקפה והרחוב.

19. משהגעתי למסקנה כי המשיב נקט בהטרדה מאיימת כלפי המבקשת ובנה (בעבר) וכי יש בכוונתו לשוב ולנקוט באותם מעשים אשר בנסיבות הספציפיות של המקרה דנן עולות כדי הטרדה מאיימת (יסוד צופה פני עתיד) **ניתן בזאת צו לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת שפרטיו להלן -**

- א. נאסר על המשיב להטריד את המבקשת או את בני משפחתה בכל דרך ובכל מקום בין במישרין ובין בעקיפין;
- ב. נאסר על המשיב ליצור קשר כלשהו עם המבקשת או עם בני משפחתה בין במישרין ובין בעקיפין;
- ג. נאסר על המשיב לבלוש, לארוב, להתחקות, לאיים, לפגוע בפרטיות המבקשת או בני משפחתה בכל דרך בין במישרין ובין בעקיפין;
- ד. נאסר על המשיב להתקרב לביתה של המבקשת, לרכבה, למקום עבודתה ברדיוס שלא יפחת מ - 250 מ'.
- ה. נאסר על המשיב להתקרב למקום עבודתו של בנה של המבקשת ברדיוס שלא יפחת מ - 250 מ'.

למען הסר ספק - האיסורים בסעיפים א'-ה' יחולו גם ביחס לבני ביתה של המבקשת.

תוקפו של הצו לפרק הזמן המקסימאלי הקבוע בחוק - 6 חודשים.

20. המזכירות תדוור לצדדים באמצעות פקיד מסירה. בנוסף המזכירות תעביר העתק הצו למשטרת ישראל אשר תמסור העתק מהצו למשיב באופן מיידי.

ניתנה היום, י"ג שבט תשע"ז, 09 פברואר 2017, בהעדר
הצדדים.